

مریدان ماکیاولی نمی‌توانند فساد را ریشه‌کن کنند

حکومت افغانستان تعدادی از مقامات دولتی را به شمول وزرا، معینان، والی‌ها و مشاورین را به دلیل فساد به سارنوالی معرفی نموده است. همچنان برخی از مقامات پیشین دولتی را نیز که به جرایم گوناگون محکوم شده بودند، دستگیر کرده است.

ما در مورد ماهیت اصلی این اقدامات دو نکته را قابل توجه می‌دانیم:

اول: در نظام سرمایه‌داری معیار عمل‌کردها و سیاست‌ها را منفعت تشکیل می‌دهد. این معیار هم در میان افراد و هم در میان دولت‌ها و حُکامی که در رأس این نظام قرار دارند، قابل مشاهده است. درین گونه نظام‌ها رئیس‌جمهور، حلقه‌ی نزدیک وی و نهاد حکومت خود را مرید ماکیاولی می‌دانند و ماکیاولی پدر سیاست در نظام‌های جمهوری است. او برای بینش سیاسی خود از یک حاکمی مثال می‌زند که توسط جنرال‌های خویش تعدادی از افراد را به قتل رسانده و از صحنه دور می‌کند؛ اما وقتی مردم ازین عمل انتقاد می‌کنند بالاخره حاکم جنرال‌های خود را به دار می‌کشد. از نظر ماکیاولی این حاکم بهترین سیاست‌مدار بود؛ چون او از یک‌طرف از جنرال‌های خود استفاده نمود و از سوی دیگر با قتل آن‌ها خود را برأت داده و برای مردم منحنیث یک چهره‌ی مردمی و ضد فساد تبارز کرد.

حُکام افغانستان نیز برای بقای سیاسی و تأمین منفعت خویش دقیقاً به همین شیوه سیاست می‌کنند. از یک جهت زمینه‌ی فساد را مساعد می‌سازند و دوستان فاسد خویش را به پُست‌های بلند دولتی می‌گمارند و از سوی دیگر بعد از مدتی همین افراد را متهم می‌نمایند تا منحنیث چهره‌های ضد فساد تبارز نمایند. آن‌ها یاد گرفته‌اند که چگونه برای پوشش فساد خویش سیاست‌های پوپولیستی و عوام‌فریبانه را به کار ببرند و حتی جامعه را به گند بکشانند.

دوم: حُکام سرزمین‌های اسلامی از جمله افغانستان همیشه خود را مدیون کسانی می‌دانند که آن‌ها را به کرسی نشانده است. در واقع آن‌ها حلقه به گوشانی هستند که برای رضایت امریکا و ناتو دست به هر کاری می‌زنند. قرار است حکومت افغانستان در اواخر سال 2020 در کنفرانس جنیوا برای باداران خویش گزارش کاری‌اش را ارائه نماید. برای همین است که دست به تحرکات ضد فساد می‌زند تا در آن کنفرانس چیزی برای نمایش داشته باشد و رضایت اربابان غربی‌اش را کسب نماید.

مردم مسلمان افغانستان اغوا نشوند و باید بدانند که فساد را نمی‌شود با چنین حرکات نمایشی محو کرد. فساد اسم مثنی‌جمهوریت و دموکراسی است و جوهر اصلی این نظام را فساد تشکیل می‌دهد. راه حل در تغییر نظام است. این تنها اسلام است که مستحق جاگزینی این گونه نظام‌های فاسد و ظالم می‌باشد. اسلام باید توسط دولت خلافت بشکل انقلابی و همه‌جانبه آن تطبیق شود تا که این نظام‌ها، چهره‌ها و معیارها ریشه‌کن شده و سلامتی اسلام جاگزین فساد سرمایه‌داری گردد.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر-ولایه افغانستان